

“कौवेरमथ शय्यश्च चक्राते वरुणस्य च” ॥
 कौवेरी, स्त्री, (कुवेरः अघिष्ठात्री देवता अस्या इत्यण् । ततो डीप् ।) उत्तरा दिक् । यथा,—
 “द्विग्विभागे तु कौवेरी दिक् शिवा प्रीतिदायिनी” ॥
 इति तिथ्यादितत्त्वम् । कुवेरप्रक्षिप्त् ॥
 कौशं, स्त्री, (कुशः प्राचुर्येण भूमा वा सन्त्यच इत्यण् ।) कान्यकुब्जदेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कुश + स्वार्थे ण्यञ् । कुशद्वीपः । यथा, सिद्धान्तशिरोमणौ ।
 “शाकं ततः शाकमलमत्र कौशम्” ॥
 कोशे भवम् । क्षमिकोशोद्धवं पट्टवस्त्रम् । यथा, भागवते । ३ । ४ । ७ ।
 “दोर्भिश्चतुर्भिर्विदितं पीतकौशाम्बरेण च” ॥
 यतदुपलक्षितं कृष्णं अद्राक्षामित्यन्वयः ॥
 कुशस्येदं तद्विकारो वा अण् । कुशमयम् । कुश-
 सम्बन्धि वा । यथा, महाभारते । १३ । १६ । २६ ।
 “तत्र वासाय शयने कौशे सुखमुवास ह” ॥
 स्त्रियां डीप् । कौशी । तत्रैव । १३ । ५४ । २१ ।
 “कौशां दृष्ट्वा समासीनं जपमानं महाव्रतम्” ॥
 कौशलं, स्त्री, (कुशलस्य भावः कर्म वा इति । युवा-
 दित्वात् अण् ।) कुशलता । यथा,—
 “क्व चातिकर्कशः शान्तः क्व चातिललितः शुचिः ।
 एकत्र काये व्याख्यातुस्त्वावहो कौशलं कवेः” ॥
 इति अमरशतकटीका ॥ (नैपुण्यम् । यथा, भाग-
 वते । १ । १६ । २७ ।
 “स्वातन्त्र्यं कौशलं कान्तिर्धैर्यं मार्दवमेव च” ॥
 कुशलमेव इति । स्वार्थे ण्यञ् । मङ्गलम् । यथा,
 तत्रैव । ३ । १ । १३ ।
 “स एष दोषः पुरुषद्विडास्ते
 गृहान् प्रविष्टोऽयमपत्यमत्या ।
 एष्यासि कृष्णाद् विमुखो गतश्री-
 स्यजाश्वश्रैवं कुलकौशलाय” ॥
 चातुर्थम् । यथा, भगवद्गीतायाम् । २ । ५० ।
 “तस्माद्योगाय युञ्जस्य योगः कर्मसु कौशलम्” ॥
 कौशलिका, स्त्री, (कुशलाय मङ्गलाय हिता । इति
 ठक् टाप् च ।) प्राग्भूतकम् । इति हारावली ।
 नजर इति भाषा ॥ (कुशलस्य पृच्छा इति ठक्
 टाप् च । कुशलप्रश्नः ॥
 कौशली, स्त्री, (कुशलस्य पृच्छा कुशलाय दीयते वा ।
 अण् ततो डीप् ।) कुशलप्रश्नः । प्राग्भूतम् । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 कौशलेयः, पुं, (कौशल्ययाः अपत्यं एमान् इति
 ढक् । यलोपस्य ।) श्रीरामः । इति शब्दरत्नावली ।
 (यथा, रामायणे ।
 उज्जहार प्रियां देवीं हत्वा तु निकशात्मजम् ।
 श्रीमान् दाशरथीवरः कौशलेयः प्रतापवान्” ॥
 कौशल्य, स्त्री, (कोशलस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री । कोशल
 + ण्यञ् । यथा, कुशलैव स्वार्थे ण्यञ् ।) श्रीराममाता ।
 सा तु कौशलराजकन्या दशरथपत्नी च । इति
 शब्दरत्नावली । (यथा, रामायणे । १ । १६ । २६ ।
 “माऽन्तःपरं प्रविश्यैव कौशल्यमिममब्रवीत्” ॥
 कोशलं भवाः । तद्देशवासिन्यर्थे ञ् । कोशल-
 देशीयाः । अत्र बह्वचनम् ।

यथा, महाभारते । ६ । ६ । ४० ।
 “मत्याः कुशट्टाः कौशल्यः कुन्त्यः काशिकोशलाः” ॥
 कुशलस्य भावः कर्म वा कुशलमेव वा इति
 ब्राह्मणादित्वात् ण्यञ् । कुशलत्वे, स्त्री । यथा,
 महाभारते । ३ । ४४ । ३० ।
 “दृष्ट्वा कौशल्यमन्योन्यं रथेऽस्त्रिवावतस्थिरे” ॥
 कौशल्यानन्दनः, पुं, (कौशल्ययाः दशरथपत्न्याः
 नन्दनः पुत्रः ।) श्रीरामः । इति शब्दरत्नावली ॥
 कौशल्ययनिः, पुं, (कौशल्यया अपत्यं । “कौशल्य-
 कार्मार्यान्धश्च” । ४ । १ । १५५ । इति फिच् ।
 फस्यायनादेशः ।) श्रीरामः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 (यथा, भट्टौ । ७ । ६० ।
 “न्यायमहे न गच्छामः कौशल्ययनिवस्तुभाम् ।
 उपलभ्यामपमपशन्तः कौमारौ पततां वरः” ॥
 कौशम्बी, स्त्री, (राक्षः कुशस्य पुत्रेण खनामप्रसि-
 ज्ञेन कुशाम्बेन निर्दत्ता या । “तेन निर्दत्तम्” ।
 ४ । २ । ६८ । इति अण् ततो डीप् ।) देशविशेषः ।
 तत्पर्यायः । वत्सपत्तनम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥
 (यथा, रामायणे । १ । ३२ । ५ ।
 “कुशाम्बस्तु महातेजाः कौशम्बीमकरोत्पुरीम्” ॥
 सा तु गौड़देशान्तर्गतमत्स्यराजभूमिगता नगरी
 ततः चाणक्येन चन्द्रगुप्तादिसमये कुसुमपुरी-
 त्वात्वा प्रदत्ता इदानीं सैव पुरी पाटलीपुत्रनगरी
 पाटना इति भाषायां प्रसिद्धा जाता । यथा,
 कथासरित्सागरे । “अस्ति वत्स इति ख्यातोदेशः ।
 इत्युपक्रम्य कौशम्बी नाम तत्रास्ति मध्यभागे
 महापुरी” इत्युक्तम् ॥
 कौशिकः, पुं, (कुशिकस्यापत्यम् ऋष्यण् । कुशिके
 तदंशे भवे वा इत्यण् ।) इन्द्रः । (अयं हि तप-
 स्विनः कुशिकराक्षसतपःप्रभावं विचार्य त्रासात्
 तत्पुल्लतामङ्गीचकार ।
 यथा, हरिवंशे । २७ । १३-१६ ।
 “कुशिकस्तु तपस्तेपे पुत्रमिन्द्रसमं विभुः ।
 कमेयमिति तं शक्रस्त्रासादभेद्य जञ्जिवान् ॥
 पूर्णं वर्षसहस्रे वै तन्तु शक्रो ह्यपश्यत् ।
 अत्ययतपसं दृष्ट्वा स हस्वाक्षः पुरन्दरः ॥
 समर्थं पुत्रजनने स्मेवांशमवासयत् ।
 पुत्रत्वे कल्पयामास स देवेन्द्रः सुरोत्तमः ॥
 स गाधिरभवद्राजा मधवान् कौशिकः खयम्” ॥
 यस्ते तु देवेन्द्रस्य जन्मकाले कुशावतत्वात् कौशि-
 कत्वमिति । कुशेन वृत इति ठञ् ।
 यथा, हरिवंशे । २१६ । २-३ ।
 “स तप्यी कवचो जिह्वारदित्यामभिजञ्जिवान् ।
 स्मृतेः सहायो द्युतिमान् यथा सोऽध्वर्युनिः स्तुतः ।
 जातमाचस्तु भगवान् अदित्यां स कुशैर्यतः ।
 तदाप्रभृति देवेशः कौशिकत्वमुपागतः” ॥
 गुण्यलुः । उलूकः । बालग्राही । इत्यमरः । २ । ४ ।
 ३४ । नकुलः । कोशज्ञः । (मगधराजजरासन्धस्य
 सेनापतिर्हंसनामा नरपतिरपि कौशिकनाम्ना
 विभ्रुत आसीत् । यथा, महाभारते । २ ।
 जरासन्धवधपर्वणि । २२ । ३१-३२ ।
 “स तु सेनापतिं राजा संस्मार भरतवर्मन ।

कौशिकं चित्रसेनश्च तस्मिन् युद्ध उपस्थिते ॥
 ययोस्तु नामनी राजन् ! हंसति हिमकेति च ।
 पूर्वं संकथिते एभिन्दनोके कौकसवृक्षेते” ॥
 कुशिकस्य गोत्रापत्यं इति विदाद्यञ् । कुशिकस्य
 पुत्रो गाधिल्लतुल्यो विश्वामित्रोऽपि कुशिकवंश-
 जातत्वात् कौशिकः । (विश्वामित्रमुनिः । इति
 मेदिनी । (यथा, रामायणे । १ । २१ । १ ।
 “तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य खेदपथ्याकुलाक्षरम् ।
 समन्यः कौशिको वाक्यं प्रत्युवाच महीपतिम्” ॥
 पुनर्वशीयन्प्रविशेवः । यथा, हरिवंशे ।
 “प्रतिष्ठायाश्च द्वौ पुत्रौ पैपलादिश्च कौशिकः” ॥
 कौशं करोतीति । कौश + ठक् ठञ् वा बाङ्गल-
 कात् ।) कौशकारः । इति शब्दरत्नावली । शृङ्गार-
 रसः । इति त्रिकाण्डशेषः । मञ्जा । इति हेम-
 चन्द्रः ॥ अश्वकर्णवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (कोशात् क्षमिकोशाज्जातम् । क्षमिकोशोद्धवे,
 चि । यथा, महाभारते । ३ । २७ । १४ ।
 “या त्वाहं कौशिकैर्वस्त्रैः शुभैराच्छादितं पुरा ।
 दृष्टवत्यस्मि राजेन्द्र ! सात्वां पश्यामि चीरिणम्” ॥
 कौशिकप्रियः, पुं, (कौशिकस्य कुशिकपौत्रस्य
 राजर्षेः विश्वामित्रस्य प्रियः ।) श्रीरामः । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 कौशिकफलः, पुं, (कौशिकं कोशगतं फलमस्य ।)
 नारिकेलवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
 कौशिका, स्त्री, (कोश एव स्वार्थे कः ततोऽण् ततः
 टाप् अत इत्यञ् ।) चषकम् । पानभाजनम् ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 कौशिकात्मजः, पुं, (कौशिकस्य इन्द्रस्य आत्मजः ।
 जयन्तः । पाण्डुराजपत्न्यां कुन्त्या इन्द्रोऽसजातत्वात्
 अज्यैर्नस्यापि तथात्वम् ।) अज्यैः । इति शब्द-
 माला ॥ (अस्य जन्मविवरणं यथा, महाभारते ।
 १ । १२३ । ३२ ।
 “यवसुक्ता ततः शक्रमाजुहाव यशस्विनी ।
 अथाजगाम देवेन्द्रो जनयामास चार्जुनम्” ॥
 कौशिकस्य विश्वामित्रस्य आत्मजः । इति विग्रहे
 विश्वामित्रपुत्रः शुनःशेर्षादिः ॥
 कौशिकायुधं, स्त्री, (कौशिकस्य इन्द्रस्य आयुधम् ।)
 इन्द्रधनुः । इति शब्दरत्नावली ॥
 कौशिकारातिः, पुं, (कौशिकस्य पेचकस्य अरातिः
 शत्रुः ।) काकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कौशिकारिः, पुं, (कौशिकस्य उलूकस्य अरिः
 शत्रुः ।) काकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कौशिकी, स्त्री, (कौशिकस्य गोत्रापत्यम् । कुशिक
 + ण्यञ् + डीप् ।) सुरराजस्य इन्द्रस्य कुशिक-
 नृपतेः सकाशात् पुत्रत्वेनोत्पद्यमानत्वात् कौशि-
 काभिधानप्राप्तेस्तेनैवेन्द्र्यास्या योगभायाया भगि-
 नीतयाङ्गीकृतत्वात्तथात्वम् ।) चण्डिका । (यथा,
 हरिवंशे । ५७ । ४८ ।
 “तत्रैव त्वां भगिन्यर्थे गृहीष्यति स वासवः ।
 कुशिकस्य तु गोत्रेण कौशिकी त्वं भविष्यसि” ॥
 तत्रैवास्याः स्तुतौ । ५८ । ३ ।
 “आर्यां कात्यायनीं देवीं कौशिकीं ब्रह्मचारिणीं ।